

María Finnsdóttir nælir félagsmerki Hjúkrunarfélagss Íslands í þúsundasta félagann, Lilju Pálsdóttur, þann 19. október 1970.

HVAR ER LILJA NÚMER ÞÚSUND?

Helga Ólafs

„Það ríkti spenna meðal okkar hver yrði þúsundasti félaginn en það kom ekki í ljós fyrr en nælunni var nælt í mig við hátíðlega athöfn,“ sagði Lilja Pálsdóttir sem útskrifaðist frá Hjúkrunarskóla Íslands 17. október 1970. Tveimur dögum seinna fékk hún inngöngu í Hjúkrunarfélag Íslands við hátíðlega athöfn. Hún reyndist þá vera þúsundasti félaginn en greint var frá því í 4. tbl. Tímarits Hjúkrunarfélags Íslands 1970.

Eftir 45 ára farsælan starfsferil er Lilja Pálsdóttir nýhætt störfum.

„ÉG HAFÐI voða gaman af þessu og þetta vakti mikla athygli á vinnustaðnum. Á þessum tíma hafði ég hafið störf hjá handlækningar- deild karla og eftir útskrift þá báðu sjúklingarnir alltaf um Lilju númer þúsund þegar óskað var eftir mér.“ Nokkuð vatn hefur runnið til sjávar frá því að Lilja útskrifaðist og hefur fjöldi félaga í Hjúkrunarfélagi Íslands fjórfaldast. Og margt hefur breyst, flest til hins betra. „Í raun eru þetta gríðarlegar breytingar sem hafa orðið á þessum 45 árum þegar ég hugsa til baka. Sem betur fer! Það tíðkaðist til að mynda að við vorum á sjö næturvöktum með tvær deildir, eða ein hjúkka á vakt sem bar ábyrgð á 54 sjúklingum ásamt tveimur

sjúkraliðum eða hjúkrunarnemum. Þetta væri aldrei samþykkt í dag,“ segir Lilja, en auk þess að annast sjúklinga suðu þær sprautur á næturnar og þökkuðu inn sóttthreinsunarefnum. Þær létu þó ekki þar

við sitja og hótuðu uppsögn ef þessu fyrirkomulagi yrði ekki breytt, og í kjölfarið voru tveir hjúkrunarfræðingar saman á næturvakt. „Við segjum því gjarnan við ungu stelpurnar, eða hjúkrunarfræðingana, sem eru að kvarta í dag yfir þremur eða fjórum næturvöktum bara að slaka á.“

Ekki spáð frama í hjúkrun

Lilja byrjaði að læra hjúkrun 1967 og hóf starfsferil sinn á 4B sem þá var handlækningadeild karla. Árið 1974 fór hún yfir á 4A handlækningadeild, sem þá var orðin blönduð deild og tekið á móti sjúklingum sem höfðu orðið fyrir bruna, og var þar til 1981. Þaðan fór hún yfir á 13D þvagfæradeild en hún hefur lengst af unnið á lýta- og brunadeild, eða frá árinu 1989. „Ég hef alltaf hallast að brunanum eins og þeir eru nú erfiðir. Það hefur höfðað til mín þrátt fyrir að þeir séu erfiðir viðureignar. Þetta er erfið vinna en hún gefur mikið, bæði frá samstarfsfólki, sjúklingum og ættingjum.“ Þrátt fyrir að Lilja hafi lagt fyrir sig umönnun brunasjúklinga, sem er mikil þolinmæðisvinna og liggur ekki fyrir öllum, hafði henni nú ekki verið spáð frama í hjúkrunarstarfinu. „Frænka mín reyndist ekki forspá þegar hún sagði

við mig sex ára gamla eftir að liðið hafði yfir mig á sjúkrahúsinu á Siglufirði út af megnri eterlykt, að það yrði næsta víst að ég yrði aldrei hjúkrunarkona,“ rifjar Lilja upp. „En enginn veit sína ævi fyrir en öll er.“

„Ég hugsaði með mér að þetta væri það sem ég vildi læra. Það fyrsta sem ég gerði var að sækja um í hjúkrunarskólann þegar heim kom.“

General Hospital var örlagavaldur

Lilju hafði ekki órað fyrir að leggja fyrir sig hjúkrun þegar hún fór sem skiptinemi til Bandaríkjanna árið 1965, þá nýbúin að sækja umsóknareyðublað í leikskólakennaranám. Á þeim tíma voru út-

sendingar sjónvarps ekki hafnar hér á landi, fyrir utan Kanasjónvarpið sem Lilja hafði ekki aðgang að enda búsett á Siglufirði. „Ég var oft ein á daginn eftir skóla en hjónin sem ég bjó hjá áttu engin börn. Settist ég því fyrir framan sjónvarpið og fyrir en varði stóð ég mig að því að horfa hugfangin á spítalabáttinn General Hospital. Ég man þáttinn

eins og ég hefði horft á hann í gær, og sérstaklega eftir henni Jessicu deildarstjóra. Ég lifði mig svo inn í þáttinn og þótti lífið á deildinni hennar Jessicu svo áhugavert en hún vann greinilega á handlækningadeild,“ rifjar Lilja upp og brosir að minningunni. „Ég hugsaði með mér að þetta væri það sem ég vildi læra. Það fyrsta sem ég gerði var að sækja um í hjúkrunarskólann þegar heim kom. Ég vissi í raun

ekki hvað ég var að fara út í og hafði aldrei unnið við umönnun né hjúkrun af nokkru tagi. Það opnaðist bara nýr heimur fyrir mér. Þannig að sjónvarpið hefur tvímælalaust áhrif á mann.“

Eftir 45 ára farsælt ævistarf hefur Lilja nýhætt störfum. „Ég er alveg sátt við að vera hætt að vinna og fara að gera það sem mig langar meðan ég hef heilsu til. Ég er búin að vinna síðan barn, eða allt frá því að vera í síldinni á Siglufirði, og hef alltaf látið vinnuna ganga fyrir öllu. Ég á einn son og tvær dætur og sögðu dæturnar sögðu mér snemma að þær

„Ég á tvær dætur og þær sögðu mér snemma að þær ætluðu ekki að vera hjúkrunarkonur. Það var sko alveg á hreinu hjá þeim af því að mamma var aldrei heima!“

ætluðu ekki að vera hjúkrunarkonur,“ segir Lilja og bætir við: „Það var sko alveg á hreinu hjá þeim af því að mamma var aldrei heima!“ Lilja hefur haft í nógu að snúast með fjölskylduna enda komin sjö barnabörn. „Það er gott að eiga ömmu sem getur hjálpað til.“

